

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης ανακοίνωσε την ίδρυση του Τάγματος «του Σωτήρος Χριστού» των εν Αυστραλία Αρχόντων

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Νέους Άρχοντες Οφφικιάλους του Οικουμενικού Πατριαρχείου χειροθέτησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης [κ.κ. Βαρθολομαίος](#) μετά το πέρας της [Θείας Λειτουργίας](#) που τελέστηκε στο στάδιο International Convention Centre του Σύδνεϋ.

“Ελάβετε σήμερα τον πολύτιμον σταυρόν τοῦ Ἀρχοντος ἀλλά καί τήν ἁγιαστικήν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί συγκατηριθμήθητε εἰς τήν ἐκλεκτήν χορείαν τῶν Ὁφφικιαλίων τοῦ Θρόνου καί συγχρόνως ἐπωμισθήκατε τήν εὐθύνην τῆς συνάρσεως, μετά τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, τοῦ Σταυροῦ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους, ὡς δῆλον ποιεῖται ὁ ἐπὶ τοῦ τραχήλου ὑμῶν τοποθετηθεῖς τίμιος Σταυρός”, τόνισε ο Οικουμενικός Πατριάρχης προς τους

νέους Άρχοντες.

Οι χειροθετηθέντες, υπό του Πατριάρχου, νέοι Άρχοντες Οφφικιάλιοι είναι οι: Βρασίδας Καραλής, Καθηγητής του Πανεπιστημίου του Σύνδεϋ και της Θεολογικής Σχολής του Αποστόλου Ανδρέου, Θεοδόσιος Πεγκλής, Ιατρός, Αντιπρόεδρος του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου, Ιωάννης Μητροθανάσης, Επιχειρηματίας, Πρόεδρος της Ενορίας Αγίου Γερασίμου Σύνδεϋ, Ευστάθιος Κονδυλός, Νομικός Σύμβουλος της Ι. Αρχιεπισκοπής, ταμίας του Αρχιεπισκοπικού Συμβουλίου, Παναγιώτης Σαχτούρης, Επιχειρηματίας, μέλος πολλών Συμβουλίων Ιδρυμάτων της Αρχιεπισκοπής, Αντώνιος Τσουρδαλάκης, Επιχειρηματίας, Πρόεδρος της Διακοινοτικής Επιτροπής Βικτωρίας, Μάριος Καλογιάννης, Επιχειρηματίας, Πρόεδρος της Ενορίας Αγίας Παρασκευής Μελβούρνης, Δημήτριος Αθανάσιος Λημνιός, Επιχειρηματίας εκ Πέρθης, Παναγιώτης Δεμουρτζίδης, Επιχειρηματίας εξ Αδελαΐδος, Βλαδίμηρος Δεβρέλης, Διδάκτωρ Φιλοσοφίας και Επιχειρηματίας εξ Αδελαΐδος, Πρόεδρος της Διακοινοτικής Επιτροπής Νοτίου Αυστραλίας, Χρήστος Διαμαντής, Επιχειρηματίας εξ Αδελαΐδος, και Αντώνιος Μιχαήλ, Οικονομολόγος εξ Αδελαΐδος.

Παράλληλα, έκανε γνωστό ότι με πρωτοβουλία του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ. Μακαρίου ιδρύεται το Τάγμα «του Σωτήρος Χριστού» των εν Αυστραλία Αρχόντων του Οικουμενικού Θρόνου υπό την προεδρία του Άρχοντος κ. Ανδρέου Λιβέρη.

Αναλυτικά η ομιλία του Οικουμενικού Πατριάρχη κατά την χειροθεσία των νέων Αρχόντων:

Ἱερώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Αὐστραλίας κ. Μακάριε, ὑπέρτιμε καί ἑξαρχε πάσης Ὁκεανίας, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητέ ἀδελφέ καί συλλειτουργγέ,

Ἐντιμολογιώτατοι Ἄρχοντες ὀφφικιάλιοι τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,

«Τάξις συνέχει πάντα καί τά οὐράνια, ἀλλά καί τά ἐπίγεια», κατά τόν πρῦτανι τῶν κανονολόγων Θεόδωρον τόν Βαλσαμῶνα Πατριάρχην Ἀντιοχείας, ἡ δέ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ὑπέικουσα εἰς τῇν ἀποστολικῇν φωνῇν «πάντα εὐσχημόνως καί κατά τάξιν γινέσθω» (Α' Κορ. 14, 40) καί «τῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐκοσμίας φροντίζουσα» προνοεῖ πάντοτε ὑπέρ τῆς εὐταξίας τε καί τῆς εὐσχημοσύνης, μετὰ πάσης εὐπρεπείας καί κοσμιότητος, διότι «οὐ γάρ ἐστὶν ἀκαταστασίας ὁ Θεός, ἀλλά εἰρήνης» (Α' Κορ. 14, 33).

Τό Οἰκουμενικόν μας Πατριαρχεῖον εἰς ὅλον τόν ἱστορικόν του βίον, πλέον τῶν δέκα καί ἐπτὰ αἰώνων, «διῆλθε διὰ πυρός καί ὕδατος» (πρβλ. Ψλ. 65, 12), ἐγνώρισεν ἡμέρας δόξης καί μεγαλείου, ἰσχύος καί δυνάμεως ἀλλά καί καιρούς καί ἐνιαυτούς ἀδοξίας καί συρρικνώσεως, ευφημίας καί δυσφημίας, ὑπέστη συντριπτικὰς καταστροφὰς καί διώξεις, ἐστερήθη βιαίως τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν Ἐπαρχιῶν του καί τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου του, ἐπλήρωσε φόρον αἵματος βαρύτατον καί ἠσθάνθη πολλάκις τό ἄλγος τοῦ σταυροῦ, τῶν ἡλῶν καί τοῦ ἀκανθίνου στεφάνου. Παρά ταῦτα, ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία δέν ἀπώλεσεν οὐδέ πρὸς στιγμὴν τὴν αὐτοσυνειδησίαν καί τὴν ταυτότητά της, τὴν βαρεῖαν εὐθύνην τῆς διαφυλάξεως τῆς πίστεως τῆς Μιᾶς, Ἀγίας, Καθολικῆς καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, τό καθῆκον τῆς διακρατήσεως τῆς ἐνότητος ἐν τῷ πανορθόδοξῳ στερεώματι, τῆς διασφαλίσεως τῆς εὐπλοίας τῶν ἐκασταχοῦ τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, ἀλλά καί τὴν ἀδιάπτωτον περικράτησιν τῆς παραδόσεως τῆς Ρωμαιοσύνης, ἣτις συνιστᾷ τὴν ἄτμητον συνέχειαν καί τό ὅλον τῆς ἰδιοπροσωπίας τοῦ Γένους καί ταῦτα πάντα ἀείποτε «εὐσχημόνως καί κατά τάξιν».

Ἡ εὐτακτος αὕτη ἀποστολή τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἶναι ἀνάντης, ἔμπονος καί ἔγκοπος, ἰδίως μάλιστα ἐν τοῖς κάτω χρόνοις, ὡς ἤδη ἀνεφέρθη, ἐξ αἰτίας τῆς ἀριθμητικῆς συρρικνώσεως τόσο τοῦ ποιμνίου ὅσον καί τοῦ Κλήρου τοῦ Φαναρίου καί τῶν ἱστορικῶν, βεβαίως, ἐπιφορῶν, αἵτινες ἐπισυνέβησαν καί ἐδημιούργησαν ἓνα πνιγηρόν καί συχνάκις ἀσφυκτικόν περιβάλλον διὰ τό Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον. Ταῦτα λέγοντες δέν μεμψιμοιροῦμεν οὐδέ οἰκτίρομεν τὴν τύχην μας, κατά τὴν κοσμικὴν ἔκφρασιν,

ἀλλὰ δοξάζομεν τόν Ἅγιον Θεόν καί τήν Ὑπέρμαχον καί Νικοποιόν Θεοτόκον διότι, παρά τήν θύελλαν, ἡ νοητή Ναῦς τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως παραμένει ἀξιόπλοος καί οὐριοδρομοῦσα.

Ὑπό αὐτάς τάς συνθήκας ἡ ὑπαρξίς τοῦ σώματος τῶν Ὁφφικιαλίων, τῶν ἄλλως καλουμένων Ἀρχόντων, τοῦ ἀρχαίου τούτου θεσμοῦ, ἀποκτᾷ διά τήν Μεγάλην Ἐκκλησίαν ἰδιαιτέραν σπουδαιότητα διά τήν πολυσήμαντον ἀποστολήν καί πρωτεύθυνον διακονίαν τοῦ Ἀποστολικοῦ καί Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Θά ἐλέγομεν ὅτι οἱ Ὁφφικιάλιοι τυγχάνουν οἱ πρεσβευταί τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἀνά τήν Ὑφήλιον, οἵτινες μεταλαμπαδεύουν τό φῶς ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τοῦ Φαναρίου, εἰς πᾶσαν περίστασιν ἔτοιμοι πρός ὑπεράσπισιν τῶν ἀπαραγράπτων ἱεροκανονικῶν προνομιῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Εἰς τήν ἱστορικήν διαχρονίαν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας παρατηροῦνται ποικίλαι ἐναλλαγαί, εἰς τό εἶδος, τόν ἀριθμόν καί τό περιεχόμενον τῶν Ὁφφικίων, ἀλλά ἀδιαστάτως οἱ φέροντας ταῦτα ἠσθάνοντο, πέραν τῆς ἐξιδιασμένης τιμῆς, κυρίως τήν βαρεῖαν εὐθύνην τῆς διακονίας καί τῆς μαρτυρίας ὑπέρ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐντιμολογιώτατοι νέοι Ἀρχοντες,

Ἐλάβετε σήμερον τόν πολύτιμον σταυρόν τοῦ Ἀρχοντος ἀλλά καί τήν ἁγιαστικήν Χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί συγκατηριθμήθητε εἰς τήν ἐκλεκτήν χορείαν τῶν Ὁφφικιαλίων τοῦ Θρόνου καί συγχρόνως ἐπωμισθήκατε τήν εὐθύνην τῆς

συνάρσεως, μετά τῆς ἡμετέρας Μετριότητος, τοῦ Σταυροῦ τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας καί τοῦ Γένους, ὡς δῆλον ποιεῖται ὁ ἐπὶ τοῦ τραχήλου ὑμῶν τοποθετηθεὶς τίμιος Σταυρός. Ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλη Ἐκκλησία ἐξετίμησε τὴν προσφορὰν πάντων ὑμῶν ἔν τε τῷ ἐκκλησιαστικῷ καὶ ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ καὶ ἀνεβίβασεν ὑμᾶς εἰς τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν τοῦ Ἄρχοντος Οφφικιαλίου τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας με χρηστάς ἐλπίδας, διό καὶ πατρικῶς προτρεπόμεθα ἅπαντας ὅπως ἐργασθῆτε φιλοτίμως, ἀόκνως καὶ ἀνδρείως ὑπὲρ αὐτῆς καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν.

Ἐπαινοῦμεν, κατὰ τὴν εὖσημον ταύτην στιγμήν, τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ἱερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Αὐστραλίας καὶ φιλτάτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ κ. Μακαρίου διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ «Τάγματος τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ», ἥτοι τοῦ Τάγματος τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Ἀρχόντων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐντιμολογιωτάτου Ἀρχοντος κ. Ἀνδρέου Λιβέρη, διὰ τὸν ἀποτελεσματικώτερον συντονισμόν τῆς ἀποστολῆς τῶν Ὀφφικιαλίων καὶ συγχάρομεν αὐτόν διὰ τὴν ἀπόφασίν του αὐτὴν, ἀπόφασιν, ἥτις ἐπραγματώθη τῇ πρόφρονι κανονικῇ ἀδείᾳ καὶ εὐλογίᾳ τῆς ἡμῶν Μετριότητος, καὶ ἐκφράζομεν τὴν ἐδραίαν πεποίθησιν μας ὅτι πρόκειται περὶ σημαντικῆς, τῷ ὄντι, ἀποφάσεως, ἥτις δύναται νὰ συνδράμῃ μεγάλως τὴν Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν.

Μέ αὐτάς τας ὀλίγας σκέψεις, εὐχόμεθα ὀλοκαρδίως εἰς τοὺς νέους Ἀρχοντας τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν φωτισμόν τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας ὑμᾶς τὴν Χάριν καὶ τό ἔλεος τοῦ Κυρίου. Νά ζῆτε – Ἄξιοι!

Φωτό: Νίκος Παπαχρήστου

Διαβάστε επίσης:

[Με δάκρυα χαράς κλήρος και λαός στο Σύδνεϋ υποδέχθηκε τον Οικουμενικό Πατριάρχη - Το πρόγραμμα της Πατριαρχικής επίσκεψης στην Αυστραλία](#)

[Επίσημη Δοξολογία επί τη υποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχου στο Σύδνεϋ - “Η Ορθόδοξος Εκκλησία είναι η Εκκλησία της αλληλοπεριχωρήσεως”](#)

[Συνάντηση Οικουμενικού Πατριάρχη με τον Πρωθυπουργό της Αυστραλίας στην Πρωθυπουργική Κατοικία](#)

[Ο Οικουμενικός Πατριάρχης στην Κυβερνήτρια της Νέας Νοτίου Ουαλίας](#)

[Αναγόρευση Οικουμενικού Πατριάρχη σε Επίτιμο Διδάκτορα της Θεολογικής Σχολής του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Σύδνεϋ \(ΦΩΤΟ\)](#)

Ιστορική Θεία Λειτουργία στο Σύδνεϋ - Ο Οικουμενικός
Πατριάρχης ενεχείρισε στον Αρχιεπίσκοπο Μακάριο το νέο
Σύνταγμα της Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας